

άντηλα δύο. "Ετιν πιάτα μαρμαρένια είκοσιν. "Ετιν χαρανί ένα / και τηγάνι ένα
 και πᾶσαν μασαρία τοῦ σπιτιοῦ ὅπου νὰ χρειάζεται μία νοικοκυρά. 'Ακόμη / και
 ένα βουτζι πενηντάρι και δύο μετζάνες. 'Ακόμη δίνει της τίς δύο πρεβόλες ὅπου /
 ἔχειν ἀπό πουρκίν της στά Καλαμούρια ἀπό τήν σήμερον. 'Ακόμη και εἰς τήν
 τελίδα ένα κο / μμάτιν χωράφιν ἀπό τῆς μάνας της. 'Ακόμα δίνει της και τὸ σπίν
 τῶν Μελάνω πού ἔχειν στὸ / Κουρνὸ Χωριὸ τὸ ἔχει ἀγορὰ ἀπὸ τὸν παπᾶ Βα-
 ῖλη Συρῖγο και αὐτὸν ἀπὸ τήν σήμερον. 'Ακόμα / δίνει της και τὸ ἀμπέλιν ὅπου
 ἔχειν ἀπὸ πουρκίν της εἰς τήν Μπλάκα στὸ Θόλον ἀπὸ τήν / σήμερον ἐδικόν της με
 τήν κοντετζιὸν ἐτούτην νὰ δώσῃν εἴκοσι δύο ρεάλια ὅπου χρε / ωστεῖν. 'Ακόμη
 δίνει της και τὸ ἀμπελάκιν ὅπου ἔχουν εἰς τὰ Καλαμούρια πού εἶναι ἀπὸ τῆς / μά-
 νας της τὸ σύνμπλιο τῆς 'Αγίας Κυριακῆς τοῦ ἀμπελιοῦ και αὐτὸν ἀπὸ τήν σήμερον.
 'Α / [κό]μα δίνει της και τέσσερα λαῖνια τζινίτικα και τέσσερις μαστραπάδες και
 παλιάτζες / [πέν]τε. 'Ακόμη και ένα σταυρὸν ἀργυρὸ διὰ χρουσὸ με ἐννιαῖ κουκκιά
 μαργαριτάριν και δύο / ἀλατζερὰ τοῦ ἄκονος και ένα πευκίν / και ένα μου / [.]ρι
 προῦ / τζινον. / Εἰς ὅλον τὸ παρὸν γεγραμμένο οἱ μερίδες ἔμεινα κον / τέντοιιν και
 ἀνεπαμένοι βάνοντας και ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια ἑκατὸν ὁ ἀ / λληλογήσας
 και σκανταλίσας νὰ τὰ ζημιουῖται κάνοντας και κοντετζιὸν στά ὅσαν τῆς / ἔταξαν
 ὅτιν εἰ μὲν και οἰκονομήσῃν ἀφέντης ὁ Θεὸς και κάμου παιδιὰ ἐκ τῆς σαρκὸς τος /
 νὰ τὰ δώνου και αὐτοὶ τῶν μπαιδιῶν τος. Εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃν και ἀπο-
 θάνου ἄκληροι / τὰ ὅσαν τῆς ἔταξα νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδικούς
 κατὰ τήν παλαιὰ συ / νήθειαν τοῦ τόπου μας και τὰ ἐξῆς εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν
 ἀξιοπίστων μαρτύρων οἱ ὁ / ποῖοι γράφου ὑπὸ χειρός τος— —
 / — Γεώργιος ἱερεὺς "Αμης και σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας ὡς ἄνωθε:—
 / — Θεοφύλακτος Διασίτης μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε ++
 / — 'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

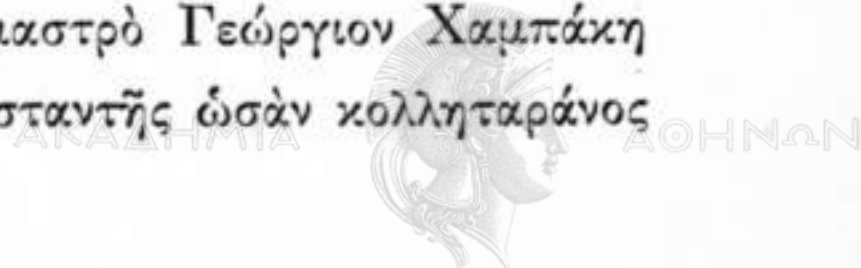
289

Διατητικὴ ἀπόφαση

φ. 162Γ

/ 'Εβγαλμένο

/ + 1682/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 31/ ἐπειδὴ και νὰ εὕρισκούντονε κάποια διαφορὰ
 ἀνάμεσαν τὸ / μαστρὸ Κωνσταντῇ Μαγερόπουλο και μαστρὸ Γεώργιον Χαμπάκη
 ἀπάνω εἰσὲ μία βούβα ὅπου ἐγόρα / σεν ὁ μαστρὸ Κωνσταντῆς ὡσὰν κολληταράνος

όπου ἦτονε τοῦ σπιτιοῦν του ὅθεν ὁ ἄνωθεν Χαμπᾶς / ἐγύρεψε καὶ αὐτὸς πὼς νᾶχη
δικαιώματα εἰς τὴν εἰρημένη βούβα / ὡς κολλητα / ράνος / καὶ αὐτὸς / καὶ εἰς
τοῦτον μὴ κοφάροντας οἱ / δύο διὰ νὰ λείψουσιν ἀπὸ τὰ συνχίσματα ἔβαλαν τὸν
μαστρὸ Νικολὸν τὸν Λιοντῆ τὸν μπρω / τομάστορη καὶ τὸν μαστρὸ Μανώλη τὸ
Ροδίτην καὶ μαστρὸ Γεώργιον τοῦ Γιακουμῆ καὶ εἶδασιν τὴν αὐτὴν βούβα / ἂν
ἡγγίζην νὰ πάρην καὶ ὁ ἄνωθεν Χαμπᾶς καὶ θεωρώντας τήνε οἱ αὐτοὶν μαστόροι
ὡς λέσιν ἐποφα / σίσασιν καὶ ἀποφασίζουν πὼς δὲν ἡγγίζειν τοῦ ἄνωθεν Χαμπᾶ
τίποτις ἀπὸ τὴν αὐτὴν βούβα μὴ / νο νὰ εἶναι ὅλη τοῦ ἄνωθεν μαστρὸ Κωσταντῆν
καθὼς τὴν ἔχειν ἀγορὰ οὕτως ἀποφάσισαν καὶ οὕ / τως λέσιν ἐδῶ παρὼν καὶ οἱ
τρεῖς αὐτοὶ μαστόροι εἰς τὴν ψυχὴν τος καὶ εἰς φόβον Θεοῦ χωρὶς καμμιᾶς / λογῆς
φιλοπροσωπία. Ἐδῶ παρὼν καὶ ὁ ἄνωθεν Χαμπᾶς καὶ στέργει ὡς ἄνωθεν εἰς μαρ-
τυρία / τῶν κάτωθεν —

/ — Ἐγὼ Νικολὸς Χιώτης καὶ οἱ συτρόφοι μου μαρτυροῦμε

/ — Ἰωακείμ ἱερομόναχος Πολυκρέτης μάρτυρας ὡς ἄνωθε — — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

290

Ἀγοραπωλησία

φ. 162^v

/ Φ 167

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ἐν μηνὶ Ἰανουαρίου 7/
κατὰ τὸ παλαιὸν / εἰς τὸ Μέσα / Κάστρο τῆς / Ναξίας / [εἰς τὸ ἄρ] / χοντικὸν τοῦ
πολλὰ ἔκλαμπρου ἀφέντην Χουρσίνου Γιουστινιάνου ἐδῶ παρὼν ἡ ἀφεντίαν του
[καὶ] / ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρ Ἰάκωβος τοῦ Λία Κουμερτᾶ ἀπὸ τῆς Σίνφωνες λέ-
γοντας ὁ αὐτὸς κύρ [Ἰάκω] / βος τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται ἀπὲ γονι-
κὸν του ἓνα κομμάτιν χωράφιν δεντρολογημένον / μὲ ἐληές μέσαν καὶ συκίες καὶ
σκαμίες καὶ ἀμυγδαλίες εὐρισκόμενον εἰς τὴν τοποθεσίαν τῶν / Ἀμονιτζιῶν σύν-
μπλιο τοῦ σινιὸρ Ἰακουμάκην Κάστρην καὶ Σταμάτην τῆς Γλιμίδας καὶ ποτὲ
Γεώργην / τῆς Γουλιάμας τὸ ὁποῖο πρᾶμα ὅλον καθὼς εὐρίσκεται δεντρολογημένο
καὶ μὲ ὅλα του ὅσαν / περιέχειν μέσαν καθὼς γυρίζειν ἀτόρνου καὶ μὲ πᾶσαν του
ποσσέσον καὶ δικαίωμα ἀπὸ τὴν σήμερον ὁ / αὐτὸς ἄνω εἰρημένος κύρ Ἰάκωβος
τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον καὶ τέλεια τὸ ξεπουλεῖ τοῦ ἄνωθεν εἰρημένου / ἀφέντη
Χουρσίνου ἐλεύθερον παντοελεύθερον χωρὶς καμμία κράτηξιν / ξεχὸς τὸ / βοῖβον-